

fram for partiet

april
75

Diskusjonsblad for Oslo

INDOKINA: FRA SEIER TIL SEIER

«Fiendens dager er talte»

• INN HOLD:

LEDER: OPPGAVENE NÅ.....	s	3
STREIK PÅ JØTUL?.....	s	4
INDD- KINA.....	s	5
DIREKTIVBRUDD.....	s	6
MOM (m-1).....	s	7
<u>1. MAI 1975</u>		
FROYTENE OG KLASSEKAMPTOGET.....	s	8
DEN POLITISKE OG TAKTISKE SITUASJONEN.....	s	10
SITUASJONEN INNAD.....	s	12
BE SOM ER KOMMET KORT.....	s	13
HARDT ARBEID OGSÅ PÅ SJØLVE DAGEN.....	s	14
FRONT OG PARTI.....	s	14
SIKKERHET OG INNSAMLINGER.....	s	15
PROVOKASJONER.....	s	15
ALBANIA = REIS - STUDER- LÆR.....	s	16
TOGNERKE.....	s	16
Å DE PÆ-Æ-ÆNGA.....	s	17
1. MAI - OPPLYSNINGER	s	18
"VELLYKKA FESTMØTE" ???.....	s	19
SOMMERLEIR 1975.....	s	20
KOMMUNISTENES BOLIGPOLITIKK I GAMLE BYDELER.....	s	21

ledar:

OPPGAVENE NÅ

Folkene i Kambodsja og Vietnam står nærmere en endelig seier enn noen gang tidligere i sin kamp.

Arbeiderne på Jøtul vurderer om de skal gå ut i en ulovlig streik.

Det eneste revolusjonære partiet i Norge har 1. mai som hovedoppgave. Som kommunister kan vi aldri neglisjere viktige forandringer i klassekampen. Et kommunistisk parti vil alltid være nødt til å forandre planer, skifte oppgaver og prioritere nye kampområder etter hvert som klassekampen krever det. Dette er en u løselig del av det kommunistiske partiets liv.

I høst ble streikestøttearbeidet gjort til hovedoppgave til tross for at vi fra begynnelsen av på årsplanen, hadde indre konsolidering som hovedoppgave.

Er situasjonen i Indokina slik i dag at vi må forandre partiets hovedoppgave?

Vil en eventuell streik på Jøtul kreve at streikestøttearbeidet blir hovedoppgava nå ?.

Det finnes ikke noe generelt riktig svar på disse spørsmåla. Det er helt avhengig av partiets nivå, de forskjellige oppgavenes gjensidige påvirkning og den aktuelle politiske situasjonen

Hvordan er motsigelsen i dag mellom vårt FFF-arbeid og f.eks. vår oppgave i forbindelse med situasjonen i Indokina?

Sjøl vårt arbeid i fagforeninger vil virke hindrende i vårt streikestøttearbeid dersom vi ikke har nivå til å finne metoder på hvordan vi skal bruke fagforeningene nettopp i spørsmålet om støtte til de streikende. På den annen side kan indre konsolidering sjøl under en revolusjon være en direkte støtte til revolusjonen

dersom partiet har hivå til å finne metodene for dette.

Hvordan er det så med 1. mai ?

Vi har tidligere oppsummert at 1. mai er en kampdag som først og framst kan gi oss et bilde på de kampene klassen har hatt i løpet av året, og i hvor stor grad vi kommunister har evnet å få folk til å se sammenhengen i hele folkets interesser med utgangspunkt i disse kampene. Utfra dette mobiliserer vi til et klassekamptog "på alle nivåer". Dersom vi klarer å gjennomføre mobiliseringa til 1. mai etter disse prinsippene, hvordan kan da nye kampområder være til hinder for 1. mai-mobiliseringa ?

Enhver seier for folket bør bety en styrke for vår kamp og for arbeiderklassens kampdag. Gjør den ikke det, så skyldes det vår, kommunistenes, feilaktige linje og metode i kampen. Likedan må det forholde seg med en slik skjerpning av klassekampen som en streik innebærer. Dersom en streik ikke fører arbeiderklassen et skritt nærmere sosialismen, så er det fordi vi, kommunistene, er med på å gi arbeiderklassen økonomistiske, reformistiske illusjoner. Dette er i tilfelle et resultat av at vi ikke har propagandert kommunismen, men skjålt sannheten og bare beholdt den for oss sjøl.

For ikke å skape desorganisering av arbeidet, er det nødvendig å gjøre det klart hva som er vår hovedoppgave.

1. FFF-mobiliseringa er fremdeles vår hovedoppgave.
2. En av de viktige metodene for 1. mai-mobiliseringa er samling av underskrifter til støtte for det Indokinesiske folket.

I praksis gjøres dette ved å ta opp

(fortsetter neste side)

side)

med folk på nødvendig-
bruke flere kampformer
skriftaksjoner i forbin-
støtten til Indokinas
fra dette skulle vi ha sto-
gheter til å propagandere et
kamptog contra et klassesamar-
togs, den internasjonale solid-
og DNA's og SV's virkelige
felle streik på Jøtul. Gjøre
annen av de viktige metodene
FFF-mobiliseringa til et støt-
arbeid for de streikende. Bruke
komiteene direkte i støttear-
beidet for de streikende, og der
har streikestøttekomiteer, pro-
pagandere helheten i streikene.
Klassekamplinja contra klassesamar-
beidslinja, og demonstrasjonstoget
1. mai som en viktig kampform.

Generelt kan vi si at en viktig del av
1. mai-arbeidet nettopp er å gripe
brennpunktene for klassekampen i den
aktuelle situasjonen vi står oppe i.
I vår mobilisering på alle nivåer er
det dette vi gjør, enten det gjelder
mobilisering på krav fra Blåsbort Vel,
eller direkte revolusjonære krav.

Er det slik at disse oppgavene nød-
vendigvis styrker hverandre, eller
vil en innsats for Indokina virke
hemmende på vårt FFF-arbeid ?

Jeg vil si både - og.

Det er heile tida et spørsmål om å ha

et grep om det politiske innholdet i
de forskjellige sakene. Vi må konkret
vite hvordan situasjonen i Indokina er.
Hva betyr det at vi er på offensiven
i dette spørsmålet ? På hvilken måte
henger oppøttunistene heile tida i
halen på det som skjer ? På hvilken
måte prøver DNA og monopolkapitalen
som et haleheng til USA og fordreie
sakens fakta ?

Når det gjelder Jøtul-arbeiderne.
Hva vil en streik i denne spesielle
industrigreina bety ? Hvordan er
kampviljen blant arbeiderne? På
hvilken måte forsøker reformister
og oppøttunister å sabotere kampen?

Partiavdelingene må påse at kampens
særegne karakter er forstått (hvordan
de forskjellige sakene er adskilt fra
hverandre), og de må også påse at det
kommunistiske perspektivet på disse
kampene er forstått.

Som kommunister er vi de eneste til
å propagandere perspektivene, og i mo-
biliseringa til FFF er dette viktig.

Intensiver 1 mai-mobiliseringa med ut-
gangspunkt i årets kamper og spesielt
dagens aktuelle kamper.

STREIK PÅ JØTUL?

Operater!

Situasjonen på Jøtul er spent. Det er
muligheter for streik. I den anledning
gjelder det å ha beredskapen på topp.
Streikestøttearbeid må settes i gang
derom det blir oppfordret om støtte.
Elg med i presse. En eventuell streik
vil ha stor betydning, da det vil
li den første ulovlige streika inna-
kjerneproletariatet i byen siden
orgas.

AKP har etterhvert oppnådd en viss
respekt i arbeiderklassen for sitt
streikestøttearbeid. Siste streik bra-
kte oss flere skritt framover. Det er
derfor viktig at vi gjør det enda
bedre denne gangen, bruker de erfaring-
er vi høsta sist gang og kommer raskt
i gang. Diskuter derfor hvordan dere
vil gripe saka an, slik at arbeidet kan
komme raskt og ubyråkratisk i gang.

Mød alle de oppgaver som vi nå står overfor, er det såste ikke månst viktig. Bruk de mötene en ellers har planlagt, til å ta opp dette også. Det er ikke om å gjøre å ha flest mulig möter dersom det skulle bli streik, men å komme seg ut til massene og samle inn penger og spre informasjon om streika til folk. M.a.o. er aktivisme et nøkkelord.

Det vises ellers til siste nr. av KK

for mer bakgrunnsstoff om krav osv.

Avdelingsstyrene er sentralismen i tilfelle streikestøttearbeidet må tas opp igjen. Oppsøk dem snarest, dersom streik bryter ut.
SKJERP BEREDSKAPEN-TJEN FOLKET-
MOBILISER MASSENE BREDT I STØTTEARBEIDET
FOR ARBEIDERNE VED JÖTUL.

DS/AU

INDO-KINA

Situasjonen i Indokina arbeidet.

Vi kommenterer her ikke den politiske situasjonen i Indokina, bare arbeidet her i Norge.

Solkom har i tida etter påske satt i gang en rekke tiltak for å intensivere solidaritetsarbeidet.

- Underskriftskampanje for anerkjennelse av PRR og GRUNK.
- Daglige punktdemonstrasjoner utafor den amerikanske ambassaden.
- Demonstrasjon tirsdag 8/4.
- Ekstra flak av "For Vietnam".

At disse tiltakene kom så raskt har gjort at ei korrekt politisk linje er kommet på offensiven. Det er ei linje som forsøker å mobilisere folk til aktiv jobbing, og som gjennom underskriftaksjonen fører til diskusjon med og mobilisering av tusenvis til å skrive under oppropet og til å betale kr. 10 for å dekke annonse. Slike tiltak gjør at SV og VB ikke har greid å føre støttearbeidet på avveier, ikke har greid å føre det inn i Stortinget, hvor en gjennom "grunngitte spørsmål" og interpellasjoner skulle presse Arbeiderpartiet til å gi støtte. De har heller ikke greid å blåse liv i aksjonen "Eh skole til Vietnam" eller sette i gang andre aksjoner som drar oppmerksomheten vekk fra det viktigste kampkravet i Norge: anerkjennelse av PRR og GRUNK og kravet om at Saigon-juntaens folk må ut av Norge.

I stedet har den korrekte linja drevet både SV og VB til å støtte underskriftkampanjen, ved at en rekke av deres framtrædende tillitsmenn ikke har kunnet unndra

INDOKINA

seg å skrive under. F.eks. Odd Bach, form. i VB, Stein Ørnhei, form i SF, Bjørgulf Froyn, hovedstyremedlem i SV.

Arbeiderpartiet.

Det vi skal være spesielt på vakt overfor nå er den innsamlinga DNA har satt i gang v/ "Arbeiderbevegelsens Internasjonale Støttekomite." Les denne kampanjens annonser! Innsamling skal gi rein støtte til Saigon-fascistene. Vi kan regne med at den kommer opp i fagforeninger og klubber raskt. Vær forberedt på dette og på å stemple den for det den er - en håndrekning til Thieu og Ford. Skal det bevilges penger skal de sendes direkte til PRR - det er korrekt støtte.

Skal ei korrekt linje fortsatt være på offensiven krever det at underskriftkampanjen ikke minker i styrke, men øker, at vi diskuterer og propaganderer hva som skjer i Indokina.

- Derfor: alle avdelinger må fortsette med underskriftaksjonen eller begynne med den dersom de ikke er kommet i gang. Hvor lenge den vil vare avhenger helt av hva som skjer i Indokina.

- Underskriftskampanjen og støtte til kam-

pen må og skal tas opp i lokale FFF-grupper.

- Utenfor USA-ambassaden er det punktdemonstrasjon hver dag fra 14-17. Vi oppfordrer folk om jevnlig å ta en tur innom etter jobben.

- Ha beredskapen klar. I tida framover kan det bli nødvendig å gå på gaten flere ganger, flere punktmarkeringer, osv.

- Spre Solkoms materiale. Alle avdelinger bør hente og spre ekstra-flaket av "For Vietnam". Del det ut når dere samler underskrifter.

- Støtt Solkom økonomisk.

- Folket seirer snart i Kambodsja, og det første sosialistiske landet på lange tider stiger fram. Dette vil bli markert med et masse møte som er en slik begivenhet verdig. Tidspunkt kan selvsagt ikke gis, men når møtet kommer må alle medlemmer gå og trekke med seg mye folk.

Full kraft i støttearbeidet for det seirende indokinesiske folket.

DS/AU

DIREKTIVBRUDD

Hva er forskjellen på et sosialdemokratisk (reformistisk) parti og et kommunistisk parti?

Reformistene arbeider for noe vagt som de kaller sosialisme, vi arbeider for å innføre proletariatets diktatur med våpen i hand sammen med arbeiderklassen.

Dette krever et revolusjonært parti organisert etter prinsippet om den demokratiske sentralisme. Denne krever et skikkelig demokrati: Flertallet bestemmer linja, sentralismen sikrer at flertallets linje blir fulgt.

Hva innebærer et direktiv?

Det innebærer at partiets medlemmer gjennomfører en viss oppgave.

I dag er det ofte direktiv i forbindelse med demonstrasjoner. Stilen er her ofte liberalistisk.

Dette passer for et parti som SV; det passer for folk som ikke vil noe. Hvordan lære partiet å slå som én mann i en krisesituasjon når en gir blaffen i "småting" i dag?

Vi må ta opp kampen mot disse små kreftbyllene før de sprer seg. Derfor må direktivbrudd meldes til høyere organ.

Hva er direktivbrudd i forbindelse med en demonstrasjon? Bl.a. å planlegge andre ting på dagen der en god tid i forveien har bestemt demonstrasjon, ikke gidde å delta (hadde "vondt i halsen"), etc.

Bare avdelingsstyrene og i enkelte tilfeller DS kan gi dispensasjon på forhånd.

Dette er en del av kampen for å stille partiet med arbeiderklassens disiplin.

Fei vekk anarkistisk "gi-faen"-tenkning og -arbeidsstil.

"Steinfjell"

MOMLMOML MOMLMOML MOMLMOML MOMLMOML MOMLMOML MOMLMOML MOMLMOML MOMLMOML

„Den kinesiske krigsfilosofien...“

HENDER DET at du kommer over et eksempel av revisjonistenes organ "Friheten"?

Da vil du ha lagt merke til enkelte forandringer. NKP, som ikke på flere tiår har gjort det dugg i retning av å skolere medlemmene sine i den revolusjonære teorien, oppretter plutselig "studiespalte" i avisa si. Det revisjonistiske oppkoket som serveres der, suppleres stadig oftere av ideologiske angrep på "maoismen", som regel signert Moskva.

Siste skudd på denne stammen er første delen av en artikkelserie om Folkekongressen i Kina. Den påbegynnes i nr. 13, og egentlig burde vi ha gjengitt hele dersom vi skulle ytt den full rettferdighet.

Vi bringer en liten del, resten er i samme stil. NB! Fortsettelse følger (i Friheten, og kanskje i denne spalta).

BUDSKAP: KRIG

Det er så visst ikke noe begjærende budskap denne kongressen bærer fram for verdens folk. En bisetning i pressemeldingen karakteriserer den tida vi lever i slik: "... og da situasjonen både hjemme og i utlandet var utmerket." Men den store appellen følger ei side lenger bak: "Faktorene som kan føre både til revolusjon og krig, er i ferd med å øke. Folket i alle land må forberede seg på en verdenskrig." Og de maolistiske parolene gjenntas: "Ta et grep om revolusjonen, fremme produksjonen og annet arbeid og beredskap mot krig... grav dype tunneller, lagre korn over alt og søk aldri hegemoni." I innledningen til gruppen slås det til og med

fast: "... vi bør være forberedt på krig og naturkatastrofe."

Så enkel er den kinesiske krigsfilosofi, krig er en form for naturkatastrofe. Tydeligere kan ikke de kinesiske lederens politiske blindhet demonstreres. I

Europa har de sosialistiske landene og en mektig fredsbevegelse gjennom trede år høstet den erfaring at fredens og sosialismens styrke kan overvinne krigens og imperialismens styrke. Spør Indokinas og Chiles folk om de unner folkene en verdenskrig før deres kamp skal kronas med endelig seier!

Viser med Nordahl Grieg:
Krig er forakt for liv.
Fred er å skape.
Kast dine krefter inn:
døden skal tape.

Her er altså "Folket i alle land må forberede seg på en verdenskrig" blitt til at "de kinesiske lederne" ønsker verdenskrig! Stikk den!

Betegnende er også at KKP's ledelse seinere i artikkelen beskyldes for Kautskyanske avviki; Imperialismen er bare en politikk som "velges" framfor en annen politikk.

Dette er ganske sterkt sagt, særlig etter sjøl å ha lansert den revisjonistiske tesen om at "... de sosialistiske landene...

..(har)... høstet den erfaring at fredens og sosialismens styrke kan (på fredelig vis, vår ann...) overvinne krigens og imperialismens styrke."

Fordi "den sosialistiske leiren" er blitt så stor og sterk, så "velger" imperialistene ikke å føre krig mer.

Vi gratulerer.

Lærere og annet folk

Norsk Lærerlag engasjerer seg ikke i samfunnspolitiske spørsmål som angår hele eller deler av befolkningen generelt.

Mange saker er i tidens løp blitt reist - og avvist - av denne grunn. Som eksempler kan nevnes: EF-saken og Abortspørsmålet.

Når det i arbeidsoppgavene for Norsk Lærerlag heter at organisasjonen skal «medvirke til løsning av sosiale og kulturelle oppgaver både nasjonalt og globalt», så betyr dette oppgaver som i særlig grad har å gjøre med skolens ansvar og lærernes interesser.

Fordi en ser oppgavene i dette perspektiv, er Norsk Lærerlag medlem av verdensorganisasjonen for lærere, WCOTP. Gjennom denne organisasjonen var Norsk Lærerlag i sommer med på å sende en resolusjon til myndighetene i Chile for å få dem til å løslate lærere som befinner seg i fengslene som politiske fanger. Det må bemerkes at resolusjonen kun gjaldt lærere, og ikke politiske fanger av andre yrker. Dette skulle tilsa at også verdensorganisasjonen for lærere begrenser sitt arbeidsområde til å gjelde de saker som direkte og spesielt angår skolen og lærerstanden.

Trond Johannessen.

Vi ser oss i dag i stand til å bringe et klipp fra Norsk Lærerslags medlemsblad "Norsk Skoleblad"

Den sterke uttalelsen, som vel taler for seg sjøl, er forfattet av organisasjonens formann og kom som reaksjon på at et lokallag i en kystkommune vedtok

en resolusjon om fiskerigrensens saka.

"Styrk lærerorganisasjonenes kampkraft" samlet over 200 lærere i 1. mai-tog i fjor. Spytt i nevene og sett i gang, men vær tålmodige. Det er et stykke igjen ennå.

Store tradisjoner

● Uten de 50-60 personene som har jobbet dag og natt i arrangements-sekretariatet hadde det vært umulig å få denne kongressen i havn, så SV's nyvalgte leder, Berit Ås, til Orientering etter at det hele var vel over.

— Trondheim SV gjorde

et svært godt arbeid når det gjaldt utviklingen av samlings-kongressen.

— Og det skulle da bare mangle også, så en av SV-vaktene. — Vi i Ser-Trøndelag har store tradisjoner når det gjelder norsk arbeiderbevegelse: Nygårdsvold er jo fra Himmelveika — og Tranmæl fra Melhus.

SV har hatt "samlings"-kongress. Og alle som har fulgt no enlunde med i hendingene i forbindelse med denne, har ierstått hvor viktig det var at det tekniske opplegget fungerte: Haugevis av skrivemaskiner og stensilmaskiner til å produsere fraksjonsmerknader og finpussa formuleringer, rom og kilometervis av korridorer til disposisjon for partitoppenes konspirasjoner osv.

Sitatet over bør imidlertid ikke bare kalle på latteren. Arbeidsfolk i dette landet vil nok måtte erfare det viktige som Nygårdsvold/Tranmæl og stensilmantomene fra Trondheim har felles: En flom av saftige, røde ord, forræderi når det kommer til praktisk handling.

1. MAI

Frontene og klassekamptoget

I denne artikkelen har jeg ingen anledning til å gå grundig inn på hver enkelt front. Jeg skal derfor hovedsakelig konsentrere meg om Kvinnefronten, som er den viktigste fronten når det gjelder mobilisering.

VÅR HOLDNING TIL ET EGET SV - TOG

Den allmene linja som har vært lansert for 1. mai, har vært at frontene skal slutte seg til FAGLIG 1.MAI-FRONT, og gå i mot Sam.org. Vår holdning til et evt. eget SV-arrangement har også vært at vi går mot tilslutning så langt det er mulig. Dette ut ifra at et slikt arrangement ikke ville være et progressivt alternativ i frontens interesse.

Det beste eksempelet på dette er kvinnekampen. Uansett hvor mye SV sier de støtter kvinnekampen, så stemmer de likevel ned sjølbestemt abort på Stortinget. De velger en motstander av samme sak til redaktør for den nye avisa si. Støtte til et SV-tog ville være en støtte til ei slik linje i kvinnekampen. En boikott ville derimot være å gi klar beskjed om at kvinnene ikke finner seg i den slags praksis.

Dette var ett eksempel. Men i prinsippet må det bli slik også i de andre

frontene. F.eks. Pal.kom. Har SV støttet noen av de aksjonene de har hatt?

Et parti som åpent erklærer seg som støtteparti for DNA og Bresjnev, vil naturligvis ha en reaksjonær praksis på de aller fleste områder.

- Kvinnefronten kan ikke slutte seg til arrangementer avholdt av partier som saboterer deres viktigste kampkrav.

Bildet er fra aksjonsdagen for sjølbestemt abort i forbindelse med stortingsbehandlingen i høst. (Foto: KK)

Ta.(snm). Kan de støtte opp om et tog hvor en del av den framherskende ideologien er for "internasjonal arbeidsdeling" og

mot sjølberging? Et parti som gikk inn for å legge landet enda mer åpent for imperialismen. SVs dissens m.h.p. Alcan-avtalen var at de krevde en uttalelse om at AP "prinsipielt" gikk inn for nasjonalisering. Da var de fornøyd. Dette er salg-av-Norge-politikk. Å slutte opp om et slikt tog vil være å dolke seg sjøl i magen for f.eks. (snm).

"FRONTEN SPREKKER!" SIER NOEN.....

Vi tror situasjonen er noenlunde den samme for de aller fleste frontene.

- O.K., vil mange si. - Vi kan holde oss utafor et SV-arrangement. Men hvis vi tilslutter oss Faglig 1.mai-Front, så sprekker fronten. Og det er vi ikke for.

Dette synet skjuler etter vårt syn mange ulike tendenser:

Noen steder er folk for å ta dēt opp, diskutere det, men vil trekke forslaget dersom det kommer kraftige protester eller trusler om å melde seg ut. Da må vi legge årene inn.

Dette gjelder i ei rekke sentrale fronter, og i en del lokalgrupper av Kvinnefronten. Hvilke argumenter ligger bak ei slik holdning? Vi tror det grunnleggende her er forholdet til partiet. Motstanderne av tilslutning vil kjøre på at de vil bli tatt til inntekt for ett bestemt parti, eller til inntekt for venstresida. Dette vil da snevre inn fronten.

GÅ OFFENSIVT TIL VERKS

Hvordan skal vi svare på et slikt spørsmål? Skal vi gi oss, og stikke partiet og venstrekreftene godt under en stol for en god stund framover? Eller skal vi gå mot dette, gå offensivt til verks og si at dersom Kvinnefronten skal utvikle seg, må den slutte opp om sine venner og allierte. Og hvem er det? Er det de borgerlige partiene: Høyre, Kr.F. osv. som enhetlig gikk imot sjølbestemt abort? Er det de såkalte "arbeiderpartiene": DNA og SV? SV har vi allerede omtalt. DNA er i dag, sammen med storbankene, de mest aktive når det gjelder å legge ned, rasere kvinnearbeidsplasser i hermetikk- og TeKo-industrien. Kan vi støtte oss på noen av disse?

Hvem står da igjen? AKP(m-l), partiets sympatiserer, den progressive bevegelsen i Norge som i stor grad kommer til uttrykk gjennom de 1.mai-arrangementene som vi går i spissen for i år. Faglig 1.mai-Front. Dette er kvinnekampens virkelige allierte.

Kvinnekampens muligheter til å seire ligger ikke i å stille seg såkalt "nøytral" overfor venstrebevegelsen og arbeiderklassens kamp, men i å aktivt solidarisere seg med den.

Å tie om dette er i realiteten det samme som å kriminalisere oss sjøl.

HVORDAN SKAL VI MØTE TRUSLER OM BRUDD??

- Det er greit, det, sier noen.

- Men skal vi ta brudd? Hadde vi kjørt fram denne linja over tid, da hadde det vært en annen sak. Nå vil det lett virke som kupp.

Det er klart at vi ikke er for å banke vår linje igjennom uten hensyn til nivået i fronten. Men hvordan er situasjonen de fleste steder? Som regel er det en eller to folk som holder hele fronten i sjakk med trusler om brudd dersom fronten markerer seg som en kamporganisasjon. Vi er overbevist om at det store flertallet av medlemmer gjennom konkret, skikkelig argumentasjon vil avvise den falske linja om at søstersolidariteten er viktigere enn alt annet, og at de vil tilslutte organisasjonen til Faglig 1.mai-Front.

DIREKTIV

Ut ifra denne analysen vil DS gi følgende direktiv: AKP-jenter som jobber i Kvinnefronten lokalt skal ta opp 1. mai og tilslutning til Faglig 1.mai-Front; lokalt dersom det skal være lokalt tog, og sentralt.

Rapport om hvordan det har gått må umiddelbart sendes DS.

Avdelingsstyret har ansvaret for at dette direktivet settes ut i livet, og at eventuelle problemer som kameratene har blir diskutert.

NB: Den helt konkrete taktikken lokalt må legges opp i samråd med avdelings-

fortsetter s.15

● Den politiske og taktiske situasjonen

Tilsynelatende synes 1.mai-situasjonen å være klar:

Vi får Faglig 1.mai-Front, og vi får Sam.org.-tog. Mange tviler på at SV klarer å lage noe eget tog. - "De kommer vel til å dralte med Sam.org."

Vi tror det er en viss mulighet for at en kan komme til å ta for lett på SV, ut i fra at vi synes de har oppført seg så klumpete.

DNA'S LIVJE

ørst litt om DNA. De lanserte tidlig et "hard" linje for 1.mai: "Samling om AP" som hovedparole verslet om konfrontasjon med SV.

Mange har kanskje trodd at denne linje ble forlatt i og med kompromisset i Oslo Sam.org., siden også i Trondheim og Bergen.

Men så vidt vi veit er det bare i de store byene at et slikt samarbeid er kommet i gang. Ellers i landet kjører AP den harde linja: de og sam.org. står som arrangementer, SV skvises ut.

Dette betyr etter alt å dømme at AP vil strekke seg lenger i Oslo. Hovedparolen "Styrk det sosialistiske flertall i Oslo" vil ganske sikkert bli stående.

HVILKE MULIGHETER HAR SV?

Hva så med SV? Kan de late som om vedtaket i Oslo SV ikke eksisterer, og bare hoppe med?

Vi tror det skal bli svært vanskelig for dem. Så vidt vi kan se har de følgende muligheter:

Å lage eget tog. Dette ser vanskelig ut. Det er kort tid igjen, dessuten er størsteparten av deres faglige kader for Sam.org.-opplegget, men umulig er det ikke.

Forseke å få forandret Sam.org.-opp-
legget. Dette vil de helt sikkert prøve. De kan nok få inn en parole eller to til. Som nevnt så tror vi at hovedparolen vil stå. Den muligheten som da står igjen, er at de kjører stilen: "SVere, støtt Sam.org.-toget på følgende politiske grunnlag: ..." Og så vil de oppfordre sine folk til å slutte opp bak de og de parolene. Så kan de etterpå komme og påstå at "...nettopp de parolene var det flest folk bak". Dermed "gjorde vi toget progressivt, og tok rotta på DNA".

Vi tror ei slik vending er sannsyn-

Kampen mot voldgift og andre tvangslover i arbeidslivet vil stå sentralt i årets 1.mai-tog.

Støtte til folk som er villige til å ta slike midler i bruk mot arbeidere i kamp, vil være reaksjonært, uansett hvor mye fasaden pusses opp og males rød. (Bildet: Trondheim 1.mai for noen år siden).

lig. Det er derfor nødvendig at vi lanserer denne muligheten. Vi må kjøre fram at et slikt tog som i sjelve grunnlaget er reaksjonært, som er et støttetog for regjeringa Bratteli, aldri kan bli progressivt. Uansett hvor rød en prøver å male frakken vil innmaten forbli blå og råtten.

SV - TORG MØTE EN MULIG LØSNING

Men vi tror ikke at dette er tilstrekkelig. Det er jo også litt pinlig

for dem å spille annenfiolin så åpenlyst. I et av de siste nr. av Orientering sier Ola Tommesen fra Aas & Wahl at de må være forberedt på enten å lage eget tog eller torgmøte. Vi tror at det siste er meget sannsynlig. Det går også konkrete rykter om at de samler underskrifter til et slikt arrangement. Vi er ikke sikre på om det blir et åpent SV-arrangement, eller om de kaller det "front". Vi er mest tilbøyelige til å tro det første.

Det er ut ifra disse målsettingene et eventuelt torgmøte vil bli arrangert. Det vil ikke være rettet mot DNA-toppen. Disse omtales tvert om som "en del av klassen." Det vil lovprise saker som all-europeisk sikkerhetsordning, snakke om "den store framgangen for de sosialistiske landa," og holde fram den "lykkelige avspenninga" mellom USA og Sovjet som "garanti for fred." Vi veit at begge disse landa ruster som aldri før.

Dette er ingenting annet enn skjønn-

(SV hyller forslaget om "All-europeisk sikkerhetsordning, og roser supermaktenes (og særlig Sovjets) "bestrebelse for avspenning og fred".)

H V O R D A N S T I L L E R V I O S S ?

Hvilken holdning skal vi ha til et slikt arrangement? Vil dette være et progressivt arrangement?

Etter vår mening: Absolutt nei. SVs 1.mai-taktikk kan oppsummeres i to punkter:

a): Å lage mest mulig faenskap for Faglig 1.mai-Front gjennom systematisk å spre forvirring - ved hjelp av løgner og halve sannheter. Viktigst å gjøre vårt tog så lite som mulig.

b): Å lage reklame for SV-partiet. Massekampen gir de helt tydelig blanke pokker i.

maling av imperialismen, det er hyllest til Bresjnev & co. Kort sagt: Det er reaksjonært.

D I R E K T I V : B O Y K O T T M Ø T E T !

Derfor må vår holdning til et slikt møte være tindrende klar: Vi boykotter møtet, og propaganderer for boykott innad i Faglig 1.mai-Front. Noen kan nok tenke seg å gå dit av rein nysgjerrighet. Vi må forklare disse at de vil bli talt opp og regnet som SVs støtter. Dette møtet skal bli så lite som mulig.

Vi kommer til å selge KK og Røde Fane på møtet - men det organiseres sentralt.

FOR MEDLEMMER ER DET DIREKTIV OM Å
HOLDE SEG BORTE FRA ET SLIKT MØTE

● situasjonen innad

gode resultater en del steder

Foreløpig kan vi oppsummere at den 1. mai-bevegelsen vi har satt i gang i år er den største og mest omfattende bevegelsen vi i det hele har klart å sette i gang i forbindelse med mai-dagen. Ser vi bort fra 1973, har fronten aldri vært breiere. Dette gjelder både lokalt og sentralt. En rekke steder er aktive uavhengige i

flertall. Spesielt i boligstrøk er dette tilfelle. Fronten fungerer også i større og større grad reelt. De sentrale allmannamøtene fungerer som et besluttende organ. F.eks. ble det vedtatt på siste møte at dersom det mot formodning skulle bli forhandlinger med SV, skulle ikke en tøddel av plattformen forandres uten at det var lagt fram på allmannamøte først.

Allmannamøtene blir ikke lenger bare brukt til å informere og til å diskutere mobilisering. Møtene fatter også vedtak, og legger opp taktikk.

SYSTEMATISK

MASSEKONTAKT

Hvilke tiltak må settes i verk for å holde fast ved og videreutvikle den framgangen som har vært?

Før vi går løs på dette, kan det være gunstig å se på hvilke pillarer denne framgangen hviler på.

KK-salget og streikestøttearbeidet gjorde at vi, spesielt boligavdelingene, kom i systematisk kontakt med folk i distriktet, den mest systematiske massekontakten vi har hatt siden EEC-kampen.

Spesielt to vilkår var til stede der dette arbeidet ble drevet framgangsrikt:

(1): Avdelingsstyret hadde ledelsen av arbeidet.

Gjennom politiske diskusjoner på KK-salget fikk folk entusiasme for å spre kommunistisk propaganda. Mange opplevde det slik:

Endelig står vi fram med politikken vår igjen! Salget ble organisert; Folk fikk faste tider og faste ruter, og salget ble kontrollert.

(2): En maktet å trekke med uorganiserte i streikestøttearbeidet. Mange steder fikk en også med streikende lokalt. Dette gjorde at våre folk ble stimulert. Vi fikk styrket vissheten om at folk lar seg mobilisere til aktiv kamp.

En stor del av de uorganiserte vi fikk med oss i støttearbeidet, var folk som hadde gått eller gikk på sirkel. Ellers det var folk vi hadde fått kontakt med gjennom KK-salget.

Selv om det ikke var så forferdelig mange vi greide å trekke med, mange steder ikke mer enn 2-3 personer, så var dette store framskritt, siden det er en god stund siden vi gjorde slike erfaringer.

Dette la i sin tur grunnlag for videre framgang i forbindelse med 1. mai-arbeidet. Antall folk vi kunne trekke med ble utvidet med folk vi kom i kontakt med under streikeinnsamlinger.

Kanskje var ikke dette mer enn 3-4-5 personer som aktivt var blitt med i komitéen, og en del flere som har skrevet under på opprop el.l. Men folk har sett resultater av arbeidet; sett at det nytter.

ARBEIDET VIDERE:

KOMMUNISTISK PROPAGANDA — MASSEMOBILISERING —

På de stedene vi nå har beskrevet er vel situasjonen den at komitéene er i godt gjenge. På de fleste stedene er det satt ned temagrupper, og planer er lagt for den siste og avgjørende mobiliseringa lokalt. Vi sentralt kjenner ikke den lokale situa-

sjonen i detalj, men ut i fra rapporter og de undersekelsene vi har gjort har vi en del forslag:

(1): Styrk den kommunistiske propagandaen blant aktivistene.

De fleste stedene har en diskutert Faglig 1.mai-Fronts plattform med de uavhengige. Den tar opp vår holdning til DNA, og gir grunnlag for en diskusjon om Sovjet. Men det er ikke et program for AKP(m-l). Det tar ikke opp væpna revolusjon, proletariats diktatur eller partiets rolle. Vi tror det siste er det viktigste: Å ha ei systematisk linje for å rekruttere de uavhengige til partiet. Og ta kamp med dem - ikke tenke at - "Ja, ja, de støtter oss jo, og de kan være gode å ha med som uavhengige i Rød Valgallianse."

Sjelsagt vil vi at disse folka skal trekkes med i aktivt valgarbeid. Men vi skal jobbe for at dette skjer innafor partiet, ikke utafor. Med skikkelig jobbing framover, er det fullt mulig å få med flere og nye uavhengige.

Men dette arbeidet må ikke bare bygge på allmene oppfordringer. Det må være avdelingsledelsens ansvar at slike diskusjoner organiseres.

- Styrk partiet - Styrk salget av KK.

(2): Massemobilisering - Frontens sjølstendighet.

April mnd. er satt av til intensiv massemobilisering. Dette er absolutt nødvendig og riktig. Men samtidig vil vi peke

ke på noen vilkår for at massemobiliseringa skal bli så effektiv som mulig.

I en måned skal en stå på stand, dele ut løpesedler, henge opp plakater, snakke med folk en skal ha med i toget. Vi har avdelinga der vi kan diskutere politikken, de uavhengige har fronten som sitt forum. Skal folka beholde entusiasmen gjennom den siste måneden, er det derfor av avgjerende betydning at hele den lokale fronten til enhver tid holdes informert om utviklinga sentralt: Hva gjør SV, hvilken holdning skal vi ha til det? Hvordan er situasjonen lokalt? Har vi klart å slå sprekker i SV? Hvordan står mobiliseringa i forhold til målsettinga? Er det grunnlag for å ske denne? Eller var den alt for høy, slik at vi må jenke den?

Hvilke problemer har folk? Har folk for lite argumenter mot Sam.org.-toget? Trebbål med å argumentere skikkelig for DNA-parolem?

Det er nødvendig at fronten som helhet får diskutere slike problemer. Dessuten må og skal de lokale parolene vedtas på et allmannamøte lokalt.

Vår mening er at dersom fronten stimuleres gjennom politiske diskusjoner, så er det store muligheter for å mobilisere bredt i år. Masseagitasjon kan derfor trekke med nye folk til toget.

- Styrk frontens sjølstendighet!
- Legg grunnlaget for gjennombrudd i massemobiliseringa!

de som er kommet kort...

Hos en del er ikke 1.mai-arbeidet kommet lenger enn til skrivebordet. Lagsmeter er avholdt, planer er lagt og vedtak fattet, men en er ikke (stort sett) kommet i gang før påske.

DS har diskutert hva disse stedene i hovedsak bør konsentrere seg om.

FORTSETT LINJA MED Å KNYTTE UAVHENGIGE TIL KOMITEER!

Vi mener at en på disse stedene fort-

satt bør knytte uavhengige til komiteer på frontens politiske plattform. Vi vil vise til de erfaringene i 1.mai-arbeid som de mest framskredne har gjort. (Se annen artikkel i bladet).

- "Det er jo slik vi alltid jobber," vil sjelsagt en del folk si. Vi mener at den største faren ligger i at en tar for lett vint på denne jobbinga: En neyer seg med en kort runde til dem en tror blir med i toget. En neyer seg med en kort diskusjon i stilen: - "Blir du med i 1.mai-toget vårt i år?" ..., en kort skisse av politikken, og personen svarer "ja".

hardt arbeid — også på sjolve dagen!

For arbeiderklassen er 1.maidagen en kampdag. Sjølsagt også en festdag - men først og fremst gjelder dette festen ved å se og kjenne klassens og folkets kampkraft.

Men hva slags dag er det for kommunistene, fortroppen?

Er det en avslapningsdag? En familiehyggedag? En dag vi går og "hviler på laurbæra" og betrakter hvor mye vi har mobilisert?

TVERT IMOT. 1.mai er en av de hardeste arbeidsdagene for kommunistene, med organisering, agitasjon og ptopaganda. Tar vi lett på disse sakene, forsukler vi denne enestående dagen og de mulighetene den gir. Det ville være grov politisk opportuniste om vi lot halv-anarki prege arrangement, ordensvern, økonomi, osv denne dagen.

Det samme vil det være om vi ikke sørger for å spre maksimalt av vår propaganda 1.mai.

Konkret må alle kommunistene planlegge dagen slik at de kan delta for fullt som kommunister. De må løse barnespørsmålet best mulig, forklare familie og venner om kommunistenes plikter 1.mai dersom "interessekonflikter" oppstår, rydde dagen for full innsats i klassekampen.

Planlegger vi skikkelig vil de aller fleste også kunne få tid til noe kameratslig samvær med massene. Men vi må se helheten og delen i dette. De sentrale (og lokale oppgavene) som vi får tildelt må løses først, aller først de sentrale. Delen må underordne seg helheten, individuelle ønsker må ikke overordnes kollektivets krav.

FRAM FOR EN INNSATSRIK OG VELORGANISERT MAIDAG!

front og parti

Dialog I

- A: "Det er jo bare AKP som driver denne FFF."
- B: "Nei det er ikke riktig. Partiet støtter fronten, men det er mange uavhengige med også!"
- A: "Å, bare innrøm at det er en parti drevet front, et underbruk av AKP!"
- B: "Nei, det er en demokratisk front, programmet og alle parolene er diskutert, og det deltok mange uavhengige på det. Og så er det fagforeninger og andre org. som har slutta seg til."
- A: "Men i praksis er det likevel bare Akp som bestemmer!"
- B: "Nei, vi har mange lokale FFF der de uavhengige er i flertall, til og med!"
- A: "Det er ikke bare partisympatiserer, det da?"
- B: "Langt i fra! Alle slags folk som ikke er ml'ere
- A: "Nja, jeg lurer nå likevel, -lukter litt bondefangeri, dette her."

Dialog II

- A: "Det er jo bare AKP som driver denne FFF!"
- B: "Nei, det er en faglig front. det er faglige tillitsmenn som har tatt initiativet."
- A: "Men det er AKP'ere, ikke sant?"
- B: "Nei, det er også andre, f.eks. heise-monterere og"
- A: "Men alle skjønner jo at AKP dirigerer det hele."
- B: "Nei da, plattformen er blitt grundig diskutert med de uavhengige"
- A: "Med sympatiserer, mener du vel?"
- B: "Nei alle slags folk, og mange org. har slutta seg til"
- A: "Jeg spør ikke hvilke andre filialer som støtter. Prøv ikke å lure meg, det er AKP som trekker i trådene!"
- B: "Nei, det er en faglig front, et klassekamptog. AKP støtter og arbeider med, men det er ikke AKP's front"
- A: "Morna!"

Dialog III

- A: "Det er jo bare AKP som driver denne FFF!"
- B: "Ja, hvem andre enne det kommunistiske partiet skulle kunne gå i spissen for et skikkelig klassekamptog 1.mai?"

ALBANIA! REIS · STUDER · LÆR.

FRAM FOR SOMMERTUR TIL ALBANIA !

FRAM FOR SOMMERTUR TIL ALBANIA !

Purene som Vennskapssambandet Norge-Albania arrangerer, kan anbefales på det sterkeste - både som avkoplings-ferie og som studie-tur.

NB!! VIKTIG OPPGAVE FOR ALLE : FLEST MULIG SYMPATISØRER OG ANDRE INTERESSERT TIL ALBANIA.

Avreise-dager fra København:

22/6, 6/7, 20/7, 3/8 og 17/8.

Reisemåte:

Direkte fly København - Tirana.

Priser:

av.kr. 1450,- inkl. 14 overnattinger på hotell, helpensjon, flyreise København-Tirana, Tirana-København.

Barn 2 - 15 år: 30% rabatt.

Prisen inkluderer ikke:

Reise Oslo-København og København-Oslo.
Utflukter under oppholdet i Albania.

Vennskapssambandet vil forsøke å arrangere gruppereise fra h.h.v. Oslo og København for de som er interessert.

Utfluktene i Albania:

Besøk på daghjem, frivillig jernbanebygging, statsbruk, boligbyggingsprosjekt, stålkombinatet i Elbasan, tekstilkombinatet Mao Tse Tung, kunstgjødsselfabr., oljeraffineri, traktorreserveredelsfabr., økonomisk utstilling, div. museer.
Mulighet for lengre utflukter f.eks. 3-dagers-turer til Saranda, Korça eller Shkërra.

Det vil også bli arrangert foredrag, folkedans og teater.

Forberedelser:

Det er meget viktig at deltakerne har grunnleggende kunnskaper om Albania. Materiell kan bestilles fra Vennskapssambandet, som også vil forsøke å få i stand studiesirkler i løpet av våren.

REISELEDERE SØKES!

Vi søker personer som kan fungere som Vennskapssambandet Norge-Albanias reiseledere under reisene i sommer. Reiselederne reiser for omtrent halv pris (fra København) ca. kr. 800,-. Om du er interessert i å være reiseleder på noen av turene i sommer, skriv til Vennskapssambandet Norge - Albania så fort som mulig.

Påmelding må skje senest 6 uker før avreise.

Nærmere opplysninger om turene får du ved henvendelse til Vennskapssambandet Norge-Albania, Postboks 8303, Hammersborg, Oslo l.

NB! Har du mulighet for å arrangere Albania-kveld privat, i tilknytning til jobb eller i fagforeninga, kontakt oss i Vennskapssambandet. Vi hjelper gjerne til med lysbilder, foredrag etc.

TOGMERKE

TOGMERKE i KLASSEKAMPTOGET.

Denne lille artikkel er ment som propaganda for det stilige togmerket som Faglig 1.mai-front planlegger.

Å ha et togmerke er en ide som vi har syslet med tidligere år, men først i år vil det bli satt ut i livet.

Dette TOGMERKET kommer til å bli solgt kun 1.mai, og skal bidra til å farge byen rød denne dagen.

Hovedsida med merket er det økonomiske!
Merket vil komme til å koste kr.5,- og skal, sammen med innsamlingene dekke underskuddet på 1.maibudsjettet.

Men nesten like viktig er den propaganda-messige siden ved merket.

Merket kommer til å bli ordentlig pent, med rødt flagg og "Klassekamptog 1975" på. Alle i klassekamptog skal bære dette merket og sette sitt preg på Oslo 1.mai både før og etter toget.

Men siden det er såpass dyrt, er det viktig at vi propaganderer for det, og forklarer folk hvorfor vi tar så mye for det: nemlig for å kunne sy flagg, kjøpe stoff til transparente, betale annonser i avisene, leie lokaler til 1.maimøter, subsidiere talere til andre deler av landet osv. osv.

Så- inntil 1.mai - smør dere med tålmodighet og propagander for TOGMERKET!

P.S. Lokalkomiteene kan kjøpe merkene fra 28.april for å kunne selge på sine lokale arrangementer 1.mai!

Spiller klesdrakten noen rolle i et 1. maitog? Ja. Tusener langs ruta ser toget. Noen av dem ser bare etter ting å kritisere og hetse om etterpå..."mange shabby ungdommer." og i den stilen. Slik hets - hvor tåpelig den enn er - har sin virkning. Dens hensikt er å skape avstand til toget, å få arbeidsfolk på fortauet til ikke å føle seg fristet til å slutte seg til massene i toget.

Et billig poeng for borgerne? En ubetydelig sak? Javel. Men en viktig detalj likevel.

For det første er det tradisjon i arbeiderklassen på å markere dagens høytidskarakter ved å trekke i pussen. Det har med grunnsynet på arbeiderklassen å gjøre.

For det andre er det politisk viktig at klassekamptogene framstår som godt organiserte, at de bærer preg av orden og disiplin. Hvis ikke kan arbeidsfolk vanskelig få tiltro til dem. Og spørsmålet om tiltro til den progressive frontens dugelighet er for mange et hinder de skal passere.

Konklusjon: 1.mai er en dag vi skaper høytid på - bl.a. ved å gå skikkelig kledd.

"Å, DE PÆ-Æ-NEA..."

Årets Faglig 1.maifront tegner til å bli den største massemonstringa vi har gått i spissen for. Den blir også den mest avanserte på den tekniske og arrangementsmessige sida.

Derfor blir den også dyrere enn tidligere. Hvilket betyr at vi må ta enda bedre grep om økonomien enn før. Øke inntektene, tette igjen alle høl. Vi må stadig ha for oss prinsippet om at økonomisk arbeid er en viktig del av revolusjonært arbeid overhodet, og at vi må stole på massene, her som ellers.

En ting er at vi selger 1.maimateriell til sjølkost. (En god del subsidierer vi også, for at ikke dårlig råd skal hindre massespredninga). Merkesalg innbringer noe. Men samtidig forbruker vi sentralt mye materiell (løpesedler, plakater, osv.) Togets tekniske utstyr, fra lastebiler til lydutstyr er kostbart, kunstnere, orkestre, lpkalleie, telefoner, trykningsutgifter, transparente m.m.m trekker i vei. Alt i alt atskillige titusener kroner.

For å dekke alle disse utgiftene er hovedsakene: a) kontantsalg av materiell til de lokale FFF.

b) TOGMERKET. Minsteprisen er 5 kroner, men gå inn for å betale 10 kr. Alle - absolutt alle - bør kjøpe merket 1.mai. Vi må sette ei målsetting på 50-60.000 på inntektsida i toget. Så viktig er dette: det blir et nøkkelpunkt for å dekke våre utgifter. Legg dette fram for massene, trekk dem med på parolen "Togmerke på alle". (Jeg tar ikke opp den politiske sida av at mange bærer nettopp det merket 1.mai - men den er åpenbart stor.)

Å sitte igjen med et underskudd etter en vellykket massemobilisering hører ingen steder hjemme. La oss ikke havne i den situasjonen!

Dette gjelder ikke bare sentralt, men også lokalt. Også her må prinsippet være at massene må bidra til økonomien. Det er feil å skjule dette for folk. Spørsmålet må tas opp med dem, uten "blygsel". Noen

(fortsetter neste sida)

Å de på-a-nga - fortsatt

har kvidd seg for å bry massene med "u-behagelige" pengeappeller. Setter vi dette på spissen, ligger kan hende en holdning "vi får være glad vi vi

ning "vi får være glad x lar seg mobilisere på politikken vår, om vi ikke skal plage han med pengemas atpå til" bak. I stedet har man "løst økonomien internt", fra lagskasse eller medlemsinnsamling. Sånt har mange konsekvenser bl.a.:

- Vi lærer ikke massene prinsippet om å stole på egne krefter.
- Vi lurar dem i stedet til å tru at "AKP har visst masse gryn, de betaler alt."
- Partiets og medlemmenes private økonomi blir unødvendig tung, og
- Vi arbeider etter et prinsipp der vår egen pengepung setter grenser for massekampen.

De lokale FFF må altså samle penger. Det er de som har kontakten med massene direkte. De må også stille seg som mål å delta direkte i den sentrale finansieringa, ved f.eks. sjøl å betale for de løpesedlene de får i oppgave å dele ut sentralt, ved å bevilge penger til FFF sentralt, osv.

MOBILISER MASSENE PÅ NØDVENDIGHETEN AV SKIKKELIG ØKONOMIARBEID I FFF.

1.mai-film!

Filmutvalget i DNS har de siste åra tatt opp kilometervis med film fra 1.mai-arrangementene i Oslo. Inntil i år har de imidlertid ikke sett seg råd til å lage film av rullene.

Nå jobber de imidlertid på spreng for å få ferdig en 7-10 min. film som skal kunne brukes på lokale arrangementer, møter og sammenkomster foran 1.mai.

Filmen skal være ferdig rundt 10.april, og kan bestilles gjennom 1.maikontoret i Toftesgt. 68, eller tlf.37.14.51.

1.mai

Viktige (små-) saker om

Opprop / løpesedler

KVINNE.

Kvinnene representerer en enorm kraft og er en av de viktigste gruppene å mobilisere til klassekamptøget 1.mai. Kvinnefronten har med stort flertall sluttet seg til Faglig 1.maifront og vil gi ut egen løpeseddel.

Faglig 1.maifront gir ut eget kvinneopprop. Dette skal brukes spesielt på arbeidsplasser hvor der jobber mye kvinner, og i boligstrøk, - særlig i nyere bydeler.

Hovedinnholdet i oppropet/løpeseddelen blir de to viktigste kampområdene for kvinnekampen: selvbestemt abort og arbeidsplassene.

ALLE LØPESEDLERNE/OFFROPENE KAN HENTES I
TOFTESGT.68. (trikk nr.2/11 til Schous Plass)

STATSANSATTE.

En felles-løpeseddel for alle statsansatte blir laget ut fra en diskusjon mellom representanter fra endel 1.maikomiteer i staten. Denne løpeseddelen bør spres overalt i staten.

BARNESEKSJONEN.

Et opprop om barnas krav 1.mai lages også og skal brukes overalt der dette er mulig. Særlig bør den kunne brukes i boligområder og på arbeidsplasser hvor det arbeides med barn.

«VELLYKKA FESTMØTE»

Hva legger man i ordet vellykka?

Er det vellykka når folk reiser seg og gå. under Knutsens foredrag om Kina? Etter vår oppfatning bør et festmøte inneholde mer kultur og mindre lange foredrag. Slike foredrag som Knutsen holdt, hører heller hjemme på f.eks. M-E-skolen.

Vi synes det er dumt å kalle et festmøte vellykka når det finnes delte meninger om dette. Flere partimedlemmer syntes det var kjedelig. Når de reiser seg og forlater salen, hva må ikke sympatisører da mene? Vi er ikke tjent med at mindre vellykka møter blir omtalt som vellykka i Klassekampen.

Kameratslig hilsen X avd. av AKP (m-l)
Styret.

SVAR FRA KK-RED.

Kjære kamerater på X.

Vår oppfatning av de bra sidene ved møtet: den kraftige oppslutninga. En riktig politikk, sterk vekt på kommunistenes politikk, de gode internasjonale forbindelsene med Kinas Kommunistiske Parti og Arbeidets Parti i Albania. At møtet tok opp mange av de tingene som folk lurte på (Strauss, Chile, osv.) En del bra kultur (for øvrig: En del telefonsentralmontører et stykke utafør partiet som fulgte interessert med hele møtet.)

De dårlige sidene: Et festmøte bør være skarpt, i politikk og i formen. Dvs. stram organisering, "futt og fart" - kommunister og deres venner er ikke for ei slapp, langdryg og langsom organisering. Kommunisten kjemper for disiplin og god, sterk ledelse. Et festmøte skal "blinke som et fyrtårn".

Derfor: Møtet var altfor langt, dårlig sydd sammen, for lite gjennomtenkt når det gjaldt hvor mange og hvor lange innledninger. En time og tre kvarter med kraftfullt og kjaptkjør, begynte presis, avslutte i følge en festfullt annonsert plan: Det tillater vi oss å mene burde vært festmøtet!

Oppsummert: Vi mener møtet i hovedsak (politikk og opplegg) var bra. Ei viktig biside var det langdryge, osv. Både ei blanding av amatørisme i åssen møter skal lages og dårlig masselinje.

På tross av det satte vi tittelen "vellykka festmøte" i Klassekampen. Hovedsida var bra, det står vi på. Men vi burde valgt et annet uttrykk (hva da?) - Vi er i alle fall 100 % i mot å si "daft festmøte" (!) eller omtale møtet negativt. Vi synes heller ikke en fullstendig "grå" omtale tjener partiet. Har dere forslag, så er det utmerka.

At kritikken derimot blir reist innad i partiet som dere gjør, mener vi er bra. Denne kritikken må reises mot ei viktig biside ved møtet. Så kan vi ta oppgjør med sånt!

Kameratslig hilsen KK-redaksjonen.

SVAR FRA DS

Vi har fått en del kritikk fra flere partimedlemmer om møtet på 2-årsdagen. Det har også kommet inn noen innlegg til FFP. Vi trykker innlegget fra X avdelinga, det er dekkende for resten av innleggene.

Vi er enige i det svaret KK-redaksjonen har gitt ovenfor. Vi ønsker her å kommentere det som er tatt opp om de dårlige sidene ved møtet.

1) Vi tror alle er enige om at ingen kan bedre enn AKP (m-l) lage møter med "futt og fart". Dessverre gjorde DS denne gangen den feilen å tro at slike møter lager seg sjøl. Vi tok alt for lite alvorlig på å diskutere formålet med møtet, og hvordan vi skulle bruke en skikkelig møteform for å forene et godt politisk møte med et festmøte.

2) Vi mener det var riktige politiske emner som ble tatt opp. Men vi gapte over for mye. Kanskje kunne flere av appellene vært slått sammen, i hvert fall må vi seinere konsentrere innleggene mer. Vi var ikke strenge nok når det gjaldt stramme tidsplaner for innleggene. Det er altså oss som var ansvarlige for hele møtet som må kritiseres.

3) Vi er enige at det burde ha vært et annet kulturopplegg. Vi tror det er viktig at vi seinere satser på kultur som engasjerer salen i større grad, f.eks. allsang, osv.

4) Til slutt vil vi takke alle som har kommet med kritikk. Det hjelper oss ut av dvale og rutinemess-

med kritikk. Det hjelper oss ut av rutinemessig jobbing. Men vi er også enige med KK-red. i at en må ikke kritisere ensidig. Mange av de henvendelsene vi har fått etter møtet synes vi har hatt preg av ensidig negativ holdning.

DS.

SOMMERLEIR 1975

Pleier DU å dra på sommerleir? -Nei?- Vel, du bør dra i år, for det er virkelig gøy, avslappende og lærerrikt!!

Jeg synes at deltakelsen fra avdelingens side på sommerleirene ifjor var skummelig dårlig! Hvordan kan vi mobilisere blant venner og sympatiserer når vi ikke drar sjøl, kanskje aldri har vært på leir sjøl engang? Sommerleiren er en viktig politisk skolering å ta med seg, også for erfarne kadre!

For det første treffer du andre kommunister og venner av partiet enn dem du omgås til daglig, folk med andre erfaringer enn du sjøl sitter inne med,- for det andre er kombinasjonen av ferie og politikk en fin inspirasjon til videre arbeid. Ikke bare for deg sjøl, men kanskje særlig for de sympatiserene vi mobiliserer til å dra sammen med oss, som på denne måten får sitt første litt større møte med partiets politikk, og på den måten partiet diskuterer sin politikk. (et minus her har gjerne vært at alle er veldig "oppglødde" når de kommer hjem fra leir, men "hjemme" har de fortsatt "sommerferiestemning" - så blir man slapp igjen, før høstens "giv" setter inn. I år kan vi rette på det ved at flertallet drar på leir.)

Mitt inntrykk av de forskjellige leirstedene:

Brandbu: Best for de allerminste ungene. Hovedsaklig "innenders" brigader.
Bra sanitærforhold.
Håøya: Fin teltleir. Ikke så bra innaendørsforhold. Dårligere sanitærforhold, men bra bademuligheter.
Tromøya: Fin teltleir. Middels innendørsforhold. Middels sanitærforhold, og bademuligheter.

Herved oppfordres alle til å ta med seg familie og venner og dra på leir. Det er så absolutt verd å bruke en ferieuke på det.

Borghild.

(Klippet fra en avdelingsavis)

påmelding: Så snart dere har bestemt dere for hvilken leir dere skal dra på, må påmeldingene skje gjennom avdelingstyret. Jo fortare påmeldingene kommer inn, jo lettere blir det for leirledelsen å organisere leiren.

DE SOM ER KOMMET KORT.....

GRUNDIGE POLITISKE DISKUSJONER TRENGS !

Vi mener en slik framgangsmåte er utilstrekkelig når det gjelder å mobilisere folk. En er nødt til å ta seg tid til en grundig diskusjon av frontens plattform, eventuelt andre motsigelser som hindrer vedkommende til å gå aktivt ut til støtte for vår politikk.

Konkret mener vi dette bl.a. betyr følgende: Kan en f.eks. på en arbeidsplass ikke få satt seg ned og tatt en skikkelig diskusjon, må en om nødvendig sette av tid til å dra hjem til folk for å nå dem enkeltvis. Vi mener at å på denne måten ta grundig på mobiliseringa av folk "rundt" oss, - om det så bare er en eller to personer - er av avgjørende betydning for om dette arbeidet også rent generelt skal bringe oss framover.

Dette betyr sjelsagt ikke at en skal droppe å snakke med et stort antall folk på jobben, eller kutte ut å spre propaganda. Men en er nødt til å sette av tilstrekkelig tid til å diskutere med våre nærmeste.

DS

● kommunistenes boligpolitikk i gamle bydeler

Nylig arrangerte Bypolitisk Utvalg (BPU) en boligkonferanse om kampen mot sanering i gamle bydeler.

Gjennom spesielt Rodeløkka-saka har partiet vunnet viktige lærdommer om fienden, hans strategi og taktikk, og om vår egen styrke og svakheter.

Det følgende er en forkortet utgave av innledningen på konferansen.

HVEM ER FIENDEN ?

Fienden i boligspørsmålet i gamle bydeler er monopolkapitalen i byggebransjen, råvareleverandører o.l., og bankene bak disse. Kommunen er et redskap for deres politikk.

OBOS har i praksis vært Oslo Kommunes boligselskap. OBOS har ikke noe produksjonsapparat - men tjener som fordelingssentral for monopolkapitalen (F.eks. entreprenører som Furuholm, Stiansen, Evensen). Dette er forklaringa på at OBOS ikke bygger billigere enn f.eks. Selvaag.

Ungdommens Selvbyggerlag (USBL) har et produksjonsapparat basert på beinhard kapitalistiske prinsipper, og produserer ca. 1 000 leiligheter årlig. For å drive lønnsomt må de minst holde dette tallet. Bak USBL står Andresens Bank.

Foreløpig ser det ut til at det er monopolkapitalen bak OBOS og USBL beboerne i gamle bydeler kommer til å slåss mot. Sammen med kommunen planlegger de et saneringsselskap.

HVA ER SITUASJONEN FOR MONOPOLENE I BYGGEBRANSJEN ?

Situasjonen for monopolene har vært bra. Oslo er pressområde, og det har vært

store tomtarealer å bygge på. I perioden 1960-70 økte antall arbeidsplasser i Oslo med ca. 4 000 pr. år, og har holdt seg på omtrent samme økning etter dette. Tilveksten skjer hovedsakelig innen den tjenesteytende sektor: Dvs. offentlig og privat administrasjon, varehandel, bank/finans. Antall industriarbeidsplasser reduseres med omlag 400 pr. år.

Vi må regne med at antall arbeidsplasser i Oslo vil fortsette å øke på grunn av oljeaktiviteten. Her vil monopolene i olje etablere sine kontorer og sin administrasjon, i nær kontakt med bankene og de parlamentariske organene.

Befolkningstallet har sunket siden 1968, til tross for at det bygges ca. 4 000 leiligheter årlig. Kommunen "taper" gode skattebetalere til nabokommunene, mens de sjøl får en befolkning som stadig forgubbes. Dette ser vi særlig i eldre bydeler, der antallet pensjonister og trygdede er stort. Når man vet at vanlige lønsmottakere står for ca. 90 % av kommunens skatteinntekter, er det ikke vanskelig å forstå at kommunen er interessert i økt boligbygging; og da fortrinnsvis for bedre skattebetalere enn de lavtlente i industri og håndverk, pensjonistene og de trygdede.

Med andre ord: Kommunen har objektiv interesse av rasering i stor stil for å få mer penger i sin egen kasse. Som det redskap for monopolene den er, prøver den å oppnå dette gjennom å øke byrdene på vanlige folk.

Med samme byggetakt som nå, har mo-

nopolene i byggebransjen bare utbyggings-områder for 8-10 år framover. Det betyr at de vil presse på med rasering av gamle bydeler, med bygging på friområder og i Marka. Sine beste talsmenn har de i sosialdemokratiet (DNA og SV) som fortvilet prøver å "løse" boligsørmålet som kapitalismen skaper. DNA og SV er de ivrigste når det gjelder å sanere gamle bydeler (F.eks. Rodeløkka). Nå står de sammen om at kommunen skal overta all grunn for å "få kontroll med utviklinga".

Dette er i verste fall å gi monopolene lillefingeren. I alle fall betyr det en mulighet for boligdyrtid også for folk i gamle bydeler (gjennom økning av festeavgift, øking av Husbankrente og indeksregulerte husleier hvis gårdene blir borettslag. Se FFP for mars).

FIENDENS STRATEGI OG TAKTIKK

Monopolkapitalen og kommunen har som vi har sett objektiv interesse av å rase gamle bydeler. Men på grunn av at kommunens solide økonomi begynner å bli dårligere, og p.g.a. beboernes kraftige motstand mot sanering (eks.: Rodeløkka), fo-

religger det ikke konkrete planer om rasering annet enn for noen få steder. Foreløpig er Rodeløkka, deler av Sagene og Bjølsen, Vålerenga og Søndre Grunerløkka tatt ut som forslag til saneringsområder. Bjølsen og Søndre Grunerløkka står for tur, Rodeløkka er foreløpig utsatt.

Kommunal overtakelse av grunnen og opprettelse av borettslag.

"For å få kontroll med utviklinga", som DNA sier, vil kommunen prøve å overta tomtegrunnen i gamle bydeler. Dette vil de gjøre ved å bruke saneringsloven ("byfornyelsesloven"). De vil prøve å rasere i størst mulig grad, men her og der vil de bli nødt til å rehabilitere. Taktikken vil da være å gjøre om gårdene til borettslag med fraser om beboerdemokrati, eller for å "knekke spekulasjonen til de fæle gårdeierne."

Borettslag er en fordel for fienden av flere grunner, bl.a.:

1. En kan lettere knekke beboernes egen organisering i leieboerforeninger o. l., og det blir lettere for kommunen å føre ut monopolenes politikk.
2. Borettslag gjør beboerne juridisk og økonomisk ansvarlige, og de får mer å tape på f.eks. en husleiestreik.
3. Kommunen får mer penger i kassa i og med andelsinnskuddet, og de får nær ubegrensede muligheter til å skape boligdyrtid også for folk i gamle bydeler.

Sukkerkuler for de saneringsrammede.

For å få folk til å godta saneringsplanene, kan noen av kommunens lokkemidler:

1. Førsteretten til de nye boligene for dem som "hører til i strøket". (Dvs. for folk som har bodd i et strøk i minst 5-10 år).
2. Bostette. (Dette er ingen løsning, da folk ikke vil på fattigkassa. Dessuten vil denne måtte betales av andre skattebetalere).
3. Trygdeleiligheter for de saneringsrammede. (Saneringsrammede skal komme først i køen for trygdeboliger. Ventetida er nå ca. seks år).

Alle disse tiltaka har det til felles at de splitter folk. Hvor mye kommunen

(fortsetter neste side)

(Kommunistenes boligpol. ...fra forrige side)

mener med dette pratet sitt har vi fått en forsmak på når det gjelder Tøyen, der "hele" 30 leiligheter er avsatt til de saneringsrammede med kommunal bostøtte.

Andre tiltak.

Kommunen vil prøve å opprette styringsgrupper for å ta brodden av grasrotorganiseringa og gjøre folk "ansvarlige" for utviklinga. Styringsgrupper er samarbeidsorfaner for monopolkapitalen, kommunen og beboerne på fiendens premisser. De bør boykottes - eller hvis en boykott ikke blir forstått av massene - avsløres ved at man deltar. Våre representanter må aldri binde seg til vedtak styringsgruppene fatter, men konsekvent stå på at alle avgjørelser må fattes av beboerne sjøl i deres egne organisasjoner.

I tillegg opprettes for tida saneringskontorer på Bjelsen, Grunerløkka og Rodeløkka for at saneringsplanene lettere skal kunne markedsføres.

VÅR STRATEGI OG TAKTIKK

Vårt strategiske mål er revolusjonen. For å nå dette målet må vi bli flere kommunister, og vi må avsløre DNA og SV.

Vi avviser alle forsøk på å splitte de saneringstruede opp mot boligkøen under dekke av å "løse bolignøden". Vårt arbeid i beboerorganisasjonene er en del av kampen for revolusjonen. Vi kjemper ikke bare for massenes krav fordi de er rettfærdige, men også for at folk gjennom kampen skal få tillit til klassen og partiet. Vi må fostre tusenvis av kommunister, ellers svikter vi den tilliten partiet og kaderen får hos folk.

Det er to hovedlinjer: Den som DNA og SV står for, og som betyr "ned med massekampen - politikerne i Storting og kommune ordner opp", og AKP(m-l)s riktige linje om at massene må organiseres og mobiliseres på krava sine ("Bare folkets egen kamp gir seier").

Men skal vi mobilisere massene, må vi ha en politikk og en taktikk å orga-

nisere ut i fra. For å få det, må vi analysere fienden og hans taktikk, og vi må vite hvem vi kan alliere oss med. De mindre gårdeierne kan f.eks. bli allierte - om enn vaklende - i kampen mot sanering, mens landets største gårdeier, Oslo Kommune, ubetinget tilhører fienden.

Ut fra vår analyse om at det er monopolkapitalen (særlig i byggebransjen) som er hovedfienden i saneringa av gamle bydeler, og at de bruker OBOS og kommunen som sine redskaper, vil følgende punkter være et forslag til politisk grunnlag:

- * 1. Alle tidligere saneringsvedtak for gamle bydeler oppheves.
- * 2. Rehabilitering av gamle bydeler på beboernes vilkår.
- * 3. Nei til monopolkapitalen i byggebransjens og kommunens saneringsplaner. Ikke mer tomtegrunn til kommunen i gamle bydeler.
- * 4. Trykke leiekontrakter for folk i gamle bydeler - nei til opprettelse av borettslag.
- * 5. Slutt opp om beboernes egen organisering i leieboerforeninger, velforeninger og streksforeninger.

Disse punktene står etter boligkonferansen for eldre bydeler som et utgangspunkt for kommunistenes linje i boligkampen.

Punktene må diskuteres videre og utfylles, men står inntil videre som Oslo-partiets linje.

Kamerater i boligavdelinger og andre steder - kom med innlegg og kommentarer i FFP !

Nora/BPU

P.S. I neste nr. av FFP vil BPU komme med en analyse av kommunistenes arbeid i beboerorganisasjonene - vår styrke og våre svakheter.

d.s.

**1.mai 1975: enhet
på klassekampens grunn!**

